



---

*Dokument z posiedzenia*

---

**B9-0111/2023**

8.2.2023

## **PROJEKT REZOLUCJI**

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie strategii UE na rzecz zwiększenia konkurencyjności przemysłu oraz pobudzenia handlu i tworzenia miejsc pracy dobrej jakości (2023/2513(RSP))

**Grzegorz Tobiszowski**  
w imieniu grupy ECR

**B9-0111/2023**

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii UE na rzecz zwiększenia konkurencyjności przemysłu oraz pobudzenia handlu i tworzenia miejsc pracy dobrej jakości  
(2023/2513(RSP))**

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 9, 151, 152 i art. 153 ust. 1 i 2, a także art. 173, który dotyczy polityki przemysłowej UE i odnosi się m.in. do konkurencyjności przemysłu Unii,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 5 ust. 3 i Protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. zatytułowany „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),
- uwzględniając komunikat Komisji z 10 marca 2020 r. pt. „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” (COM(2020)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji z 10 marca 2020 r. pt. „Strategia MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy” (COM(2020)0103),
- uwzględniając komunikat Komisji z 11 marca 2020 r. pt. „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),
- uwzględniając komunikat Komisji z 24 września 2020 r. zatytułowany „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania” (COM(2020)0590);
- uwzględniając komunikat Komisji z 5 maja 2021 r. pt. „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy” (COM(2021)0350),
- uwzględniając komunikat Komisji z 14 lipca 2021 r. pt. „»Gotowi na 55«: osiągnięcie unijnego celu klimatycznego na 2030 r. w drodze do neutralności klimatycznej” (COM(2021)0550),
- uwzględniając komunikat Komisji z 1 lutego 2023 r. pt. „Plan przemysłowy Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej” (COM(2023)0062),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów z 2 grudnia 2021 r. zatytułowaną „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy”,
- uwzględniając sprawozdanie grupy wysokiego szczebla Komisji ds. energochłonnych gałęzi przemysłu z 2019 r. w sprawie planu konkurencyjnej transformacji

energochłonnych sektorów przemysłu UE umożliwiającej stworzenie do 2050 r. neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym,

- uwzględniając konkluzje Rady z 21 listopada 2018 r. zatytułowane „Przyszła unijna strategia na rzecz polityki przemysłowej”,
  - uwzględniając konkluzje Rady z 27 maja 2019 r. pt. „Strategia dotycząca polityki przemysłowej UE: wizja na rok 2030”,
  - uwzględniając konkluzje Rady z 16 listopada 2020 r. dotyczące odbudowy przyspieszającej przechodzenie na bardziej dynamiczny, odporny i konkurencyjny przemysł europejski,
  - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że główne gospodarki światowe wprowadzają programy inwestycyjne wspierające czyste technologie w celu zwiększenia konkurencyjności swojego przemysłu; mając na uwadze, że stanowi to wsparcie transformacji ekologicznej na całym świecie, ale grozi uruchomieniem wyścigu o udzielenie dotacji i odpływem inwestycji z UE do państw trzecich;
- B. mając na uwadze, że UE potrzebuje wspólnych działań w celu pobudzenia swojej konkurencyjności; mając na uwadze, że jednostronna polityka jednego państwa członkowskiego, próbującego uzyskać przewagę konkurencyjną przez nabycie tanich zasobów energetycznych od autorytarnego dostawcy, pomimo sprzeciwu i ostrzeżeń innych państw członkowskich, doprowadziła Europę do poważnego kryzysu energetycznego;
- C. mając na uwadze, że z 672 mld EUR pomocy państwa zatwierdzonej w tymczasowych ramach kryzysowych 53 % zgłosiły Niemcy, 24 % – Francja i 7 % – Włochy;
- D. mając na uwadze, że nie wszystkie państwa członkowskie mają taką samą przestrzeń fiskalną dla pomocy państwa; mając na uwadze, że wiele państw członkowskich wyraziło obawy, że inicjatywy pozwalające państwom członkowskim na przyznawanie dalszych dotacji mogą dać przewagę konkurencyjną tylko kilku z nich i w ten sposób osłabić rynek wewnętrzny;
- E. mając na uwadze, że przejście do bezemisyjności oraz rozwój związanych z jej osiągnięciem czystych technologii stanowi zmianę paradygmatu z obecnego paliwochłonnego systemu opartego na ropie naftowej i gazie na system materiałochłonny, który w znacznym stopniu opiera się na metalach, takich jak lit, miedź, kobalt, nikiel i metale ziem rzadkich; mając na uwadze, że 98 % metali ziem rzadkich w UE i 80 % w USA pochodzi z importu;
- F. mając na uwadze, że zapotrzebowanie na energię elektryczną w UE ma się podwoić do 2050 r.;
- G. mając na uwadze, że Rada zwróciła się do Komisji o przeprowadzenie analizy i przedstawienie wniosków do końca stycznia 2023 r. w celu uruchomienia wszystkich odpowiednich narzędzi krajowych i unijnych, a także poprawy warunków ramowych

dla inwestycji, w tym przez usprawnienie procedur administracyjnych, oraz o przedstawienie na początku 2023 r. strategii UE na rzecz zwiększenia konkurencyjności i wydajności;

- H. mając na uwadze, że skumulowany wpływ wysokich cen energii, zakłóceń łańcuchów dostaw, transformacji ekologicznej i nowych wniosków dotyczących przepisów może zagrozić unijnym konsumentom, a także przedsiębiorstwom i miejscom pracy tworzonym przez te przedsiębiorstwa w Europie;
- I. mając na uwadze, że niski poziom wydajności i światowej konkurencyjności UE wymaga pilnych reform strukturalnych sprzyjających wzrostowi gospodarstwu, odpowiednio ukierunkowanych inwestycji w infrastrukturę dostosowaną do przyszłych wyzwań oraz przywrócenia dyscypliny budżetowej;
- J. mając na uwadze, że wzrost inflacji był początkowo napędzany głównie przez wzrost cen energii, ale obecnie ma szersze przyczyny prowadzące do wzrostu inflacji bazowej;
- K. mając na uwadze, że unia rynków kapitałowych ma potencjał, aby uwolnić kapitał potrzebny do stworzenia bardziej konkurencyjnej, zamożnej i ekologicznej Europy;

### ***Konkurencyjność przemysłu europejskiego***

1. zwraca uwagę, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie wystawiła priorytety UE na próbę; wykazała, że Unia zawiodła w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego i polityki przemysłowej, w tym przemysłu obronnego, oraz dodatkowo ujawniła problemy UE w zakresie innowacji i niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej;
2. podkreśla, że strategia przemysłowa UE powinna być dostosowana do przyszłych wyzwań, odporna na wstrząsy i obejmować różne scenariusze kryzysu; podkreśla, że obecny kryzys i sytuacja nadzwyczajna mogą stać się długoterminowymi czynnikami wpływającymi na nasz przemysł i determinującymi nasz styl życia; podkreśla, że opracowanie nowego podejścia przemysłowego UE nie może stać się pretekstem do rozszerzenia uprawnień instytucji UE, lecz raczej opierać się na zachętach, a nie bezpośrednio ukierunkowywać procesy przemysłowe w państwach członkowskich, oraz należy uwzględniać zróżnicowany charakter rynku i konieczność rozwijania zdolności przemysłowych w całej Unii;
3. przyjmuje do wiadomości komunikat Komisji pt. „Plan przemysłowy Zielonego Ładu na miarę epoki neutralności emisyjnej” opublikowany 1 lutego 2023 r.; podkreśla, że Europa nie może osiągnąć swoich celów klimatycznych, kontynuować transformacji energetycznej i budować przemysłu z myślą o epoce neutralności emisyjnej bez solidnej polityki przemysłowej zapewniającej uzasadnienie biznesowe dla transformacji przemysłowej w Europie;
4. podkreśla, że agendy środowiskowej, gospodarczej i społecznej nie można realizować oddzielnie i równolegle, lecz należy je połączyć w jeden, sprawiedliwy, sprzyjający włączeniu społecznemu i zrównoważony program na rzecz wzrostu gospodarczego dla Europy; podkreśla, że budowanie gospodarki neutralnej dla klimatu wymaga utrzymania globalnej konkurencyjności przemysłu europejskiego w całej Unii;

5. uważa, że konieczne jest uznanie i odzwierciedlenie w obecnej polityce faktu, że nie wszystkie regiony i społeczności w równym stopniu odnoszą korzyści z przejścia na gospodarkę neutralną dla klimatu oraz że ich ślad społeczno-gospodarczy, w tym dobrobyt i miejsca pracy, jest zróżnicowany; zwraca uwagę, że chociaż ogólny wpływ zielonej transformacji na miejsca pracy będzie prawdopodobnie pozytywny, tworzenie miejsc pracy w nowych sektorach niekoniecznie jest doskonale odpowiada, czasowo lub geograficznie, utracie miejsc pracy, a wzrost możliwości zatrudnienia prognozowany w ramach transformacji jest nierównomiernie rozłożony w różnych regionach; wzywa do uznania tych rozbieżności czasowych, przestrzennych, edukacyjnych i sektorowych<sup>1</sup> w debacie europejskiej i do ich należytego uwzględnienia w strategiach politycznych, w szczególności w polityce przemysłowej;
6. przypomina, że pilotażu transformacji energetycznej i przemysłowej nie należy ograniczać jedynie do przydzielania środków finansowych państwom członkowskim o mniejszych gospodarkach, aby pomóc ich mieszkańcom w opłaceniu izolacji, energooszczędnych kotłów itp., lecz należy zapewnić zachowanie i rozwój ich potencjału przemysłowego oraz znaczące włączenie ich przedsiębiorstw do europejskich łańcuchów dostaw;
7. zauważa, że chociaż przemysł UE ponownie inwestuje w badania i rozwój – ogólny wzrost inwestycji w badania i rozwój w przemyśle o 8,9 % w 2021 r. w porównaniu ze spadkiem o 2,2 % w 2020 r. podczas pandemii – wzrost w dziedzinie badań i rozwoju w przypadku przedsiębiorstw z USA i Chin był wyższy niż w przypadku przedsiębiorstw z UE (16,5 % w przypadku USA i 24,9 % w przypadku przedsiębiorstw chińskich); zauważa, że unijna tablica wyników inwestycji w badania i rozwój w przemyśle z 2022 r. pokazuje, że trwały wzrost w zakresie badań i rozwoju w Chinach obserwowany w poprzednich tablicach wyników utrzymywał się w 2021 r. i doprowadził do istotnych zmian, ponieważ po raz pierwszy Chiny osiągają lepsze wyniki niż UE nie tylko pod względem liczby przedsiębiorstw, ale również pod względem całkowitych inwestycji w badania i rozwój;
8. jest zdania, że prawdziwym wyzwaniem dla europejskiej konkurencyjności przemysłowej nie są programy inwestycji w czystą technologię zaproponowane przez naszych światowych partnerów, ale raczej niepowodzenie europejskich decydentów w zakresie wsparcia regulacyjnego i finansowego dla przemysłu UE, które powinno być stanowić część Zielonego Ładu;
9. uważa, że amerykańska ustawa o obniżeniu inflacji (IRA) i związanej z nią plan czystych inwestycji w wysokości 369 mld USD, a także inne programy inwestycji w czyste technologie zaproponowane przez największe gospodarki światowe stanowią ambitny wysiłek na rzecz promowania czystej produkcji i innowacji w dziedzinie czystych technologii oraz przyspieszenia działań na rzecz klimatu, do których przyjęcia UE od dawna wzywa swoich partnerów i które mają zasadniczo podobne cele jak unijny Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (723,8 mld EUR); zauważa, że jednocześnie niektóre elementy tych inicjatyw mogą stanowić wyzwanie dla

---

<sup>1</sup> Międzynarodowa Agencja Energii Odnawialnej, „Pomiar społeczno-gospodarczych czynników transformacji – nacisk na kwestie miejsc pracy”, Abu Zabi, 2020 r.

konkurencyjności przemysłu UE;

10. zwraca się do Komisji o przygotowanie oceny skutków zawierającej analizę wpływu amerykańskiej IRA na całą Unię i na poszczególne państwa członkowskie; uważa, że ocena ta powinna stanowić punkt wyjścia dla starannie rozważanej reakcji UE, zarówno pod względem kształtu własnej polityki przemysłowej, jak i transatlantyckiego handlu i inwestycji, co powinno umożliwić Unii utrzymanie przewagi konkurencyjnej bez naruszania podstawowych zasad europejskiego rynku wewnętrznego;
11. wyraża wątpliwości, czy przejście na centralizację i planowanie jest właściwym sposobem na poprawę zdolności przemysłu europejskiego;
12. oczekuje, że wszystkie nowe wnioski dotyczące działań UE w zakresie konkurencyjności, w tym wnioski dotyczące nowych aktów prawnych, będą zgodne z przyjętymi celami politycznymi (konkluzje Rady) i oparte na dokładnych ocenach skutków, w tym ocenach wpływu na każde państwo członkowskie z uwzględnieniem warunków krajowych; podkreśla, że ta szczegółowa analiza polityczna ma kluczowe znaczenie dla uniknięcia nierównego podziału kosztów i korzyści wynikających z regulacji między państwami członkowskimi oraz pogłębienia różnic gospodarczych i społecznych w UE;
13. przypomina, że aby UE nadal była konkurencyjna, powinna pozostać jak najbardziej otwarta oraz poprawić stabilność, przewidywalność i ciągłość swoich ram prawnych;

#### ***Przewidywalne, pewne i sprzyjające otoczenie regulacyjne***

14. jest zdania, że chociaż UE jest globalnym podmiotem ustanawiającym normy regulacyjne, nie przełożyło się to na optymalne środowisko dla innowacji przemysłowych w Europie; zauważa, że ramy prawne i regulacyjne, które szybko przystosowują się do pojawiających się cyfrowych modeli biznesowych i do przyspieszonej transformacji energetycznej, stanowią zasadniczy element krajowej konkurencyjności; podkreśla, że sektor publiczny powinien być bardziej świadomy zagrożeń i obciążeń wynikających z przeciążenia regulacyjnego, takich jak bariery administracyjne i długotrwałe procedury uzyskiwania zezwoleń;
15. odnotowuje coraz bardziej schematyczne myślenie i brak spójności w kształtowaniu polityki europejskiej; wyraża zaniepokojenie wnioskami ustawodawczymi przedstawionymi przez Komisję, które zawierają sprzeczne założenia i cele – np. cel wprowadzenia nowych technologii w jednym wniosku jest podcinany przez inny wniosek wprowadzający ograniczenia dotyczące podstawowych materiałów wykorzystywanych w tych technologiach; ubolewa nad uzależnieniem procesu legislacyjnego od decyzji politycznych podejmowanych przez hierarchię Komisji wbrew opinii służb Komisji i ocenom skutków;
16. ubolewa, że w pośpiechu wdrażania transformacji ekologicznej rządu i instytucje polityczne często omijają obecnie kanały demokratycznej rozliczalności;
17. odnotowuje ideę aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie mającego na celu zapewnienie uproszczonych ram regulacyjnych i wsparcia finansowego na rzecz zdolności produkcyjnych w zakresie produktów uznawanych za kluczowe dla

osiągnięcia europejskich celów klimatycznych; wzywa Komisję do określenia jasnych wymiernych celów w odniesieniu do działań i źródeł finansowania, które mają być wykorzystane; podkreśla potrzebę określenia jasnych warunków kwalifikowalności do finansowania, aby wspierać projekty strategiczne, które mają pozytywny wpływ na łańcuchy wartości we wszystkich państwach Unii Europejskiej;

18. uważa, że strategiczne surowce (górnictwo, przetwarzanie, recykling) powinny zostać włączone do wykazu nowych przepisów dla sektorów strategicznych, aby wspierać wysiłki przedsiębiorstw na rzecz przejścia na czystą energię;
19. odnotowuje pomysł Komisji dotyczący wykorzystania zamówień publicznych jako narzędzia pobudzającego popyt na produkty neutralne emisyjnie na dużą skalę oraz jej zamiar określenia cech zrównoważonego rozwoju i wymogów dotyczących produktów neutralnych emisyjnie; apeluje, aby działania regulacyjne w tej dziedzinie należycie uwzględniały zróżnicowaną siłę nabywczą organów publicznych w różnych państwach członkowskich i regionach i nie utrudniały ich działalności; podkreśla, że nie powinno to zwiększać obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), ani czasu potrzebnego na podejmowanie decyzji w sprawie zamówień publicznych;
20. uznaje, że łączny efekt wysokiej inflacji, wysokich cen energii, zakłóconych łańcuchów dostaw i nowych ambitnych celów politycznych może stanowić ryzyko dla europejskich konsumentów i przedsiębiorstw oraz miejsc pracy tworzonych przez te przedsiębiorstwa; apeluje o natychmiastowe zmniejszenie obciążeń dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP; stwierdza, że w przeciwnym razie ich istnienie, w tym w sektorach strategicznych, może być zagrożone lub mogą one przenieść się do krajów o bardziej korzystnym otoczeniu regulacyjnym i inwestycyjnym; wzywa Komisję do rozważenia wprowadzenia moratorium regulacyjnego polegającego m.in. na przesunięciu terminów przedstawienia niektórych nowych wniosków ustawodawczych dotyczących rynku wewnętrznego i polityki przemysłowej, które to wnioski mogą stanowić dodatkowe obciążenie dla przedsiębiorstw;
21. podkreśla, że polityka pomocy państwa nie jest jedynym czynnikiem rozstrzygającym o decyzjach inwestycyjnych i że wiele inwestycji może zostać przekierowanych z powodu złożonego i nieprzewidywalnego otoczenia regulacyjnego;

### ***Niezawodna i przystępna cenowo czysta energia dla konkurencyjnego przemysłu***

22. oczekuje, że wniosek dotyczący zmiany struktury rynku energii elektrycznej planowany na pierwszy kwartał 2023 r. będzie wynikiem drobiazgowej analizy w pełni uwzględniającej interesy, możliwości i uwarunkowania krajowe wszystkich państw członkowskich; wyraża zaniepokojenie, że wbrew oświadczeniom składanym na posiedzeniach Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii Komisja Europejska nie zakończyła pełnego procesu oceny skutków, a zdecydowała się zamiast tego na dokument konsultacyjny;
23. podkreśla, że instrumenty wspierające konkurencyjność czystych technologii w Unii powinny opierać się na podejściu całościowym, a zatem nie powinny ograniczać się wyłącznie do inwestycji w produkcję energii odnawialnej, ale uwzględniać również jej przesył i dystrybucję; podkreśla, że słabo rozwinięte sieci energetyczne w znacznym

stopniu powodują, że wprowadzanie odnawialnych źródeł energii jest utrudnione w wielu państwach członkowskich; podkreśla zatem, że inwestycje w modernizację starych sieci i uruchamianie nowych powinny stanowić istotny element zakresu przyszłych instrumentów inwestycyjnych, ponieważ sieci te uwalniają potencjał dalszego rozwoju przemysłu czystych technologii w całej Unii;

24. zwraca uwagę na fakt, że pomimo niedawnego obniżenia cen energii branża nadal zawieszają linie produkcyjne lub definitywnie zamykają produkcję; wzywa Komisję, aby w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i przemysłem opracowała strategię na rzecz energochłonnych gałęzi przemysłu, która powinna koniecznie obejmować dostęp do środków finansowania, w tym do kapitału prywatnego po przystępnych cenach dzięki instrumentom ograniczania ryzyka, aby zapobiec utracie miejsc pracy, ucieczce emisji i zamykaniu zakładów przemysłowych;
25. przypomina, że około jedna czwarta energii elektrycznej i połowa niskoemisyjnej energii elektrycznej w UE pochodzi z elektrowni jądrowych; zauważa, że niektóre państwa członkowskie sprzeciwiają się energii jądrowej, a inne przygotowują się do budowy nowych elektrowni jądrowych; ponownie zaznacza, że to państwa członkowskie są w pełni odpowiedzialne za podejmowanie decyzji o ich koszyku energetycznym, za opracowywanie rozwiązań zapewniających obywatelom i przedsiębiorstwom przystępną cenowo, stabilną i czystą energię oraz za wybór najodpowiedniejszej ścieżki wnoszenia wkładu w osiągnięcie celów Unii w dziedzinie klimatu i energii, z uwzględnieniem specyfiki i ograniczeń poszczególnych państw;
26. podkreśla konieczność opracowania rozwiązań, które pomogą zmniejszyć koszty inwestycji w stabilne źródła energii oparte na technologii jądrowej, co pomogłoby zrównoważyć niestabilność produkcji energii odnawialnej;

### ***Surowce na potrzeby transformacji energetycznej***

27. podkreśla pilną potrzebę dokonania w UE przejścia na neutralność emisyjną bez tworzenia nowych zależności od surowców; ostrzega, że w najbliższych latach prognozuje się gwałtowny wzrost popytu na surowce, co w połowie trwającej dekady doprowadzi do deficytu podaży, który z czasem będzie się powiększał; zwraca uwagę na fakt, że według prognoz do 2050 r. popyt na miedź i lit przekroczy dostępną podaż o 30–40 %;
28. oczekuje, że przyszły akt w sprawie surowców krytycznych stworzy korzystne ramy regulacyjne usprawniające proces ubiegania się o pozwolenia i finansowanie nowego wydobycia, przetwarzania i recyklingu w Europie; przypomina, że chociaż recykling i inne elementy gospodarki o obiegu zamkniętym mogą odegrać istotną rolę w zaspokajaniu potrzeb UE w zakresie surowców krytycznych, surowce pierwotne pozyskiwane w sposób zrównoważony w UE powinny stanowić istotną część rozwiązania;
29. ponawia apel o utworzenie projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI) dla surowców krytycznych w celu strategicznego i zrównoważonego planowania zapotrzebowania UE w ramach dwojakiej transformacji; projekt taki obejmowałby wymogi, źródła dostaw i koszty; podkreśla, że projekty te powinny uwolnić niewykorzystany potencjał w krajach UE zasobnych w surowce



krytyczne i dysponujących ich dużymi niewykorzystanymi źródłami;

### ***Dostęp do finansowania i integralność rynku wewnętrznego***

30. zgadza się, że nie ma mowy o prawdziwej i sprawiedliwej transformacji ekologicznej i cyfrowej dla całej Europy, jeżeli niektóre kraje mają przewagę nad innymi, oraz że kontrole pomocy państwa zwiększają dobrobyt konsumentów i zapewniają równość między państwami członkowskimi na jednolitym rynku;
31. podkreśla, że konkurencyjności UE nie można budować „z dotacji” i powtarza, że pomoc państwa powinna być zasadniczo ukierunkowana na wyraźne niedoskonałości rynku i dotyczyć szeregu wąsko określonych celów strategicznych i wyzwań w Unii lub wspierać przełomowe badania i rozwój oraz innowacje;
32. przyjmuje do wiadomości propozycję zmiany tymczasowych kryzysowych ram pomocy państwa na tymczasowe ramy kryzysowe i przejściowe; podkreśla, że reforma ram pomocy państwa powinna być poprzedzona dokładną, opartą na faktach analizą problemów i oceną skutków różnych wariantów strategicznych i instrumentów; domaga się, aby przepisy UE dotyczące pomocy państwa były opracowywane z myślą o wartości dodanej dla całej UE i aby zapewniały równe szanse wszystkim państwom członkowskim;
33. zwraca uwagę na wspólne oświadczenie, w którym sześć państw członkowskich zwróciło się do Komisji o zachowanie dużej ostrożności przy rozważaniu reformy zasad pomocy państwa; zgadza się, że pomoc państwa dla produkcji masowej i działalności handlowej może prowadzić do znacznych negatywnych skutków, w tym do fragmentacji rynku wewnętrznego, szkodliwego wyścigu o udzielenie dotacji i osłabienia rozwoju regionalnego; zgadza się również, że nie wzmocniłoby to globalnej konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich i zaszkodziło równym warunkom konkurencji na rynku wewnętrznym; podkreśla, że wszelkie złagodzenie zasad pomocy państwa powinno być ukierunkowane i ograniczone w czasie;
34. odnotowuje apele o przegląd ram projektu IPCEI; nalega, aby ramy te były stosowane proporcjonalnie, wdrażane w sposób całkowicie otwarty i przejrzysty, ukierunkowane na udowodnione niedoskonałości rynku, nie obejmowały wsparcia dla produkcji masowej ani działalności handlowej oraz wynikały z jasnych i zrównoważonych strategii długoterminowych UE;
35. odnotowuje pomysł utworzenia Europejskiego Funduszu na rzecz Suwerenności, który Komisja proponuje w ramach przeglądu wieloletnich ram finansowych; zwraca uwagę, że UE ma już do dyspozycji szereg podobnych instrumentów, w tym kilka stworzonych w ostatnich latach, i wyraża wątpliwości co do wartości dodanej dodatkowego instrumentu; oczekuje, że przed przedstawieniem formalnego wniosku ustawodawczego Komisja przedstawi szczegółową analizę zasad potencjalnego funduszu, instrumentów, które będzie on obejmował, ich wartości dodanej oraz sposobu, w jaki wpisują się one w obecne instrumenty, aby umożliwić merytoryczną debatę na temat legalności i użyteczności inicjatywy; uważa, że cele funduszu można by raczej osiągnąć poprzez odpowiednie egzekwowanie obecnych zasad przez Europejski Bank Inwestycyjny lub dzięki dotacji „pożyczki na wydatki” w ramach Europejskiego Funduszu Odbudowy; zasadniczo odrzuca pomysł finansowania nowego funduszu z

nowej puli środków, biorąc pod uwagę, że finansowanie w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności nie zostało jeszcze w pełni wypłacone oraz że brakuje analizy skuteczności tego funduszu;

36. sprzeciwia się nowym formom interwencji rynkowej, zwłaszcza dodatkowym dotacjom i nowym formom finansowania europejskiego, które mogłyby prowadzić do niewłaściwej alokacji zasobów gospodarczych, a tym samym dodatkowo hamować europejską konkurencyjność i wzrost gospodarczy;
37. odnotowuje wniosek dotyczący nadzwyczajnego instrumentu jednolitego rynku; wyraża obawę, że może on stanowić obciążenie dla przedsiębiorstw i mieć szkodliwy wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku;
38. zauważa, że unia rynków kapitałowych może uwolnić kapitał niezbędny do zapewnienia bardziej konkurencyjnej, dostatniej i zrównoważonej Europy, która jest lepiej przygotowana do pobudzania wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i zwiększania atrakcyjności Europy dla inwestycji zagranicznych; przyznaje, że Europa potrzebuje zróżnicowanego ekosystemu gospodarczego ze swobodnym przepływem kapitału, usług i technologii w UE i poza nią, aby pozostać atrakcyjnym i konkurencyjnym miejscem do inwestowania i prowadzenia działalności gospodarczej; zachęca do przyspieszonego rozwoju zrównoważonych i skutecznych ram prawnych dotyczących unii rynków kapitałowych i zwraca się do Komisji o regularne i konsekwentne monitorowanie postępów w osiągnięciu głównych celów unii rynków kapitałowych, a także konkurencyjnej pozycji rynku europejskiego i jego podmiotów we wszystkich państwach członkowskich oraz w odniesieniu do innych rynków międzynarodowych;

### ***Zapotrzebowanie na umiejętności w kontekście przyszłości pracy***

39. wyraża zaniepokojenie, że wzrost wydajności pracy w przemyśle UE zmniejszył się w ciągu ostatnich dwudziestu lat; zauważa, że przedsiębiorstwa muszą radzić sobie z ogromną luką między umiejętnościami, których potrzebują, aby prosperować w zmieniającej się gospodarce, a umiejętnościami dostępnymi na rynku pracy, oraz że zgodnie z szacunkami z 2020 r. około 40 % pracowników musi nabyć nowe umiejętności, aby dostosować się do zmian w zapotrzebowaniu na umiejętności;
40. zwraca uwagę na fakt, że chociaż poziom uczestnictwa w szkoleniach ogólnych w UE stale rośnie, jest on nadal znacznie niższy od celu, zgodnie z którym co rok do 2030 r. w szkoleniach będzie uczestniczyć 60 % dorosłych; zwraca uwagę, że chociaż ograniczenia czasowe i finansowe są dwiema głównymi barierami uniemożliwiającymi ludziom udział w szkoleniach, głównym powodem pozostaje brak zainteresowania i postrzegany brak potrzeby<sup>2</sup>; zauważa z zaniepokojeniem, że ta niechęć jest najwyższa wśród osób o niższym poziomie wykształcenia;
41. z zadowoleniem przyjmuje Europejski Rok Umiejętności i podkreśla znaczenie tej

---

<sup>2</sup> Bruegel, „Understanding barriers and resistance to training in the European Union” [Zrozumieć bariery i opór wobec szkoleń w Unii Europejskiej], 2023 r.

inicjatywy dla rozwiązania problemu niedopasowania umiejętności i niedoborów umiejętności na rynku pracy;

42. wzywa Komisję do uznania, że regiony objęte sprawiedliwą transformacją powinny skoncentrować swoje wysiłki i środki finansowe na przekwalifikowaniu i podnoszeniu kwalifikacji pracowników oraz na rozwoju alternatywnych zdolności przemysłowych i odpowiednich miejsc pracy; wzywa Komisję do odrębnego podejścia do tych regionów i przyznania im odpowiednich odstępstw od wdrożenia nowych restrykcyjnych przepisów prawnych, które przekierowałyby ich już ograniczone finansowanie z priorytetów w zakresie umiejętności na realizację kosztownych rozwiązań technicznych, które będą stosowane jedynie przez krótki okres, w ich sektorach przechodzących transformację;

### ***Równe warunki działania w handlu światowym***

43. zauważa, że niektóre elementy amerykańskiej IRA oraz duża ilość uruchomionych środków finansowych mogą stanowić wyzwanie dla transatlantyckiego handlu i inwestycji; podkreśla, że USA i UE powinny współpracować w celu zapewnienia równych szans na rynku transatlantyckim oraz utrzymania norm Światowej Organizacji Handlu (WTO);
44. przyjmuje do wiadomości ideę strategii „made in Europe” i aktu „Kupuj europejskie”; przypomina, że reakcja UE na systemy wspierania innowacji wprowadzone przez państwa trzecie powinna być skuteczna, proporcjonalna, ukierunkowana, przynosić korzyści wszystkim państwom członkowskim i całej Unii oraz chronić podstawy rynku wewnętrznego UE;
45. podkreśla, że konkurencja w przemyśle neutralnym dla klimatu powinna opierać się na równych zasadach, i wyraża zaniepokojenie nieuczciwymi praktykami niektórych państw trzecich, mającymi na celu przeniesienie produkcji z UE przez oferowanie niskich wymogów w zakresie ochrony środowiska i pracy oraz tanią energię; podkreśla potrzebę solidnej polityki handlowej, w ramach której w razie potrzeby można by szybko i skutecznie uruchomić instrumenty ochrony handlu; uważa w szczególności, że UE nie powinna unikać stosowania Instrumentu Zamówień Międzynarodowych i narzędzi, którymi dysponuje w ramach rozporządzenia w sprawie subsydiów zagranicznych, ani nakładania ceł antidumpingowych w przypadku nieuczciwego wykorzystywania przez państwa trzecie subsydiów niezgodnych z normami WTO;
46. uznaje, że otwartość handlu jest zasadniczym elementem strategii UE mającej na celu utrzymanie jej pozycji lidera w dziedzinie technologii zeroemisyjnych;
47. wzywa Komisję do współpracy ze jej partnerami w celu promowania stabilności w handlu międzynarodowym i zwiększenia pewności prawa dla inwestorów i przedsiębiorstw poprzez dalsze wspieranie WTO, w tym poprzez jej reformę;
48. popiera wysiłki Komisji na rzecz dalszego rozszerzania unijnej sieci umów o wolnym handlu, przy jednoczesnym jak najlepszym wykorzystaniu już istniejących umów dzięki skutecznemu wdrażaniu i egzekwowaniu; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności wyrażony przez Komisję zamiar zakończenia negocjacji z Australią do lata 2023 r. oraz poczynienia znaczących postępów w stosunkach z Indiami i Indonezją, przy

jednoczesnym zbadaniu możliwości współpracy z innymi partnerami w regionie Indo-Pacyfiku; wzywa również Komisję do przedstawienia w odpowiednim czasie wniosku o ratyfikację umów z Chile, Meksykiem, Nową Zelandią i Mercosurem oraz do sfinalizowania umowy o partnerstwie gospodarczym z Kenią;

49. zgadza się z Komisją, że inne formy współpracy z partnerami, wykraczające poza tradycyjne umowy handlowe, stanowią dodatkowy element wsparcia przejścia na czystą gospodarkę; w związku z tym wzywa Komisję do dalszego rozwijania i rozszerzania Rady ds. Handlu i Technologii z USA oraz do jak najszybszego powołania Rady ds. Handlu i Technologii z Indiami;

o

o o

50. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.